چوارخــشتهکییهکانی حـهکیم عومـهری خهیام ماموّستا هه ژار ـی موکریانی کردوویه ته کوردی

تیریژ که به روز و پیل به دهریا دریا له و روزهوه گول پیکهنی، بولبول گریا خوا نووسی له چارهی رهشی ئیمهش بهشمان ژینیکی ههژاری پر له خوزیا و بریا

گریا گولنی بو گولاو سهر ناگر نریا نهم بون و بهرامهیهم نهبووبا بریا نرخی هونهر و جوانییه ده یبا گهردوون کی پیکهنی جاریکی، ههزار جار گریا

بیهووده یه بیر و خهم، دلت خوش که برا پرسیار نه کرا، بهشت درا ههرچی درا تو هیشته نه ها تو و یه جیهان روزی بهری ئه و روزه ده بو و بچیته ده ر، دیاری کرا بهس هه ل بخولی به دهوری پیس و پاکا تا کهنگی به شوین ههموو خراپ و چاکا گهر زهمزهمی، یان دایبنی ئاوی ژیانی ناچاری دهبی روچی به سینه ی خاکا

مردن چییه؟ کهس تینهگهیی تا ویستا تهورات و زهبوور، تا دهگهیه ئاویستا زور کهس له ژیان دواوه زانایانه بو باسی مهرگ گیل و نهزان راویستا

بیستوومه بهههشتی ههیه حوّری تیدا رووباری شهرابی پاکی دهروا پیدا من لیره مهی و یاری پهیاکهم چ دهبی؟ دهسکهوتهکه ههر یهکن به ههر دووک ریدا

> ئه و روزه خودا سانی گیانی رانا دهیزانی به کرده و م، خودایه و زانا ههر خویه تی دایناوه هه له و سهرپیچم سووتانی جههه نده می له به رچی دانا!؟

گۆیا له جهههندهمن ئه قیدار و مهست بهم واته یه پیکه نیم و گۆستی خوم گهست جیبی چهند کهری کولکنه ئه گهر وابی به ههشت

یان چۆل و بیابان و کپه وهک لهیی دهست

بیرت دی عدبای پیوه بوو جی باری لمت؟ نهو بیری له دهریای پر و پوچا نوقومت! پیشت له دواوه هاته دهر بوو به کلک نینوکی دهس و پیت خر و پر بوونه سمت

گیژی له خهیالات و گلهی به ختی ره شت رابویره هه تا به جاری نه براوه به شت ده س بگره به به ندی سهر و پرچی جوانیک تا هه لنه و شینراوه هه موو به ندی له شت

له و کوشک و سهرایه دا که جهم جامی گرت ریوی تره کیوه، مامز ئارامی گرت بارام که ههموو ژیانی خوی گوری ده گرت دیتت به چ جوری گوری بارامی گرت !!

ریم کهوته گولستانه وه لای بولبولی مهست به چریکه یی پنی گوتم گهلی راز و مهبهست: تا گول نهوریوه تا لهشت نهبوه به گل وهک گول به دهمی، دهم به بزه و پیاله به دهست

مەيگنر دەوەرە بەخنرى چاوى كالت

دل تینووه جهرگم رهشه چهشنی خالت وا تۆبه بهسهر یه کا شکا وه ک پرچت بۆم تیکه مهیه ک له رهنگی کولمی ئالت

ئهی شووشه بنازم به دلّی خاوینت تاوم بدهری به ئاوی خهم تاوینت دهستم بهر ئهدهم له ئارهزووی دوور و دریژ مهیگیر لهوهلا دهستی من و داوینت

هاتوومه جیهان چم به چ کرد؟ تی گهی: هیچ ههر بنج و بناوانی جیهان دهرخهی: هیچ! پرووناکیدهرم، شهمم، که فووم لی کهی:هیچ نهینوکی دهسی جهمم، له بهردم دی: هیچ!

ئه و خوایه که گهردوون و زهوی به رپا کرد ئه و روزه مه کوی ده رد و خه می پهیدا کرد وه ک رژد و چنوک هه رچی به نرخ و جوانه هینای به پهله و گورجی ده خاکی راکرد

رۆژگارى مرۆ تيا ژيابوو، رابرد ئاوى بوو به جۆ دا چووه، با بوو، رابرد هەرگيز مەلىي وابوو، واچوو، خۆش نايەتەوه گەر تال و زەبوون ژياوى، چا بوو رابرد باش رینگه ده چووم یا خو گلابم ، رابرد گهر دووره پهریز بووم و تهبا بووم، رابرد ترسم هه یه بوم بیته ژمار روژی ژمار ئهو ژینه که بی یار و شهرابم رابرد

لهش ناسک و لاوچاکی وهها ههن کچ و کور گول درکه بهرانبهری بکهی، بینکهسه دور گهردوون که به دانسته دهیانکا وه ک شیت تیکیان ههل دهشیلیت و دهیان کاتهوه قور

ئهم گۆزه وه كوو من بووه، دلدار و هه ژار جاريكى دللى خۆش بووه، سه دجار خه مبار ئه و هه نگل و ده سگرهى له مليا ديوته ده ستى بووه زور خراوه ته سهر ملى يار

پهندیکی منالهکهت بده مامهی پیر با بازی به خاک و گل نهکا، ژیری بهبیر! بیژنگی له دهس دهرینه! بهس دای بیژی کهللهی سهری پاتشا و میر و وهزیر

سهرخوش به به مهی، له سهر دهراویژه کهسهر ئهم کورته ژبانه ریی خهمانی مهخه بهر

بهس گیژ و نهزان و هیر به، خو تو زیر نی ژیر خاک بکریی، دووباره بت هیننهوه دهر

بهس گیژ به له ناو پینج و شهش و حهوت و چوار مهی فرکه! ده تاوییته وه ک به فری پار نهت زانی له کویوه ها تگی روزی به ری ناشزانی به ره و کوی یه به ری پاشه هه وار

تا کهنگی خهریکی پینج و چواران مهیگیپ دلخوشی بده به کوری یاران مهیگیپ ژین کورته ئهوهی نایهنی خهم دابگرین بوم تیکه به یادی چاوخوماران مهیگیر

خۆلامەدە، دەى! بادە كە با بى مەيگىر بەرمال و جبەت گرەو لە لابى مەيگىر گوى بگرە لەمن: ھەرچى مەلا و شىخ گوتيان دە گويى مەگرە، لات وەكوو با بى مەيگىر

جاریکی به مهستی عهرهبیکی پیخواس نهیزانی له لؤکی ههمزه راساوه به داس مهی بویه حهرام کراوه، سا سهیری کهن کورد بویه ده لی له ههمزه چی داوه ههباس؟!

بۆ گۆزە كرين دەچوومە لاى گۆزە كەريك سەد گۆزە بەمن پيكەنى! ھەر يەك لە بەريك ئىمەى وەكى خۆت دەبەى! سبەينى خۆشت وەك ئىمە دەبى بە گۆزە، لاى بىخەبەرىك

رابویره به سهربهرزی به نان و ئاویک سهر دامهنهوینه بو ههموو ناپیاویک لهم ژینه که ههر دهمیکه دیت و دهروا مهردایه تی مهفروشه له پیناو تاویک

ئای خوزگه ببایه جیگه بو سانهوهیه ک لهم ریگهیه دووره سوور و پیچ دانهوهیه ک سهد خوزگه له پاش نهمان وه کوو سهوزه گیا بکرایه له گل هومیدی هه لدانه وه یه ک

خهو بهسیه به یانه ههسته چاوکالی شه پال گفتیکی شیرین بکه مهزه ی باده ی ئال کاروانی ژیان ده ئاژوی روو به نه مان هاکا من و توش ده بینه وه خهون و خه یال

ئەم ژینه كە رادەبرى، چ شیرین و چ تال تووش بى بە مەرگ، چ دەربەدەر بى چ لە مال بى خەم بژى! خۆش بە! پاشى مەرگى من و تۆش بی پسانه وه دین روز و شه و و مانگ و سال

بۆ بیری بهههشت و ئاگری کهوتییه چال خوشتر له خهیالی شیرنه بادهی تال بهس ترس و هومیدی بی نیشان و بهلگه پیشینه دهلین: کهس به خهیال نهبوه به مال

کوا مدی؟ برهوی خدم و خدیال و خدوه کدم و ا روو به مدرگ گلور ده بی رهوره و ه کدم و خدیت که مدرگ گلور ده بی پیژن ندو خشتی له خاکی من ده ی پیژن نیزیکه بچیته چینی خانووی ندوه کدم

ئهو رۆژه كه مردووم و له دنيا نابم ئهو كاته كه لهش تۆز و گلى بهر با بم خاكم بكهنه گۆزهله ، بۆ مهيخانه تا مل پرى مهى بكهن ، لهوانهم رابم

گۆزىك لە دەسم شكابوو، ئەو گريا بۆم خەم دات نەگرى منىش يەكىكى وەك تۆم زۆر جار منىش وەكو تۆ گۆزەم دەشكاند تۆش رۆژى دەبى بە گۆزە دەشكىي وەك خۆم

ئهم پياله وتي كه هاته سهر ليوانم

شا بووم و گەلى وەك تۆ لە ژىر فەرمانم لە خواردنەوەما دەفر و پياللەم زىر بوون وا ئىستى پياللەم و بە سەرخۇشانم

مه یگیر و ه ره مه ی ئال بده با بینوشم شه شدانگی به هه شت به شووشه یه ک ده فروشم فه رموو ته: له پاش مه رگ به ره و کوی ده م به ن؟ سه رخوش که ده روم، کیوه بچم دلخوشم

ئاخ خۆزگە لە مردنا بە مەى شۆراوم ژیر سیبەرى مەیخانەيەكا نیژراوم کی رۆژی قیامەتی منی دیتەوه بیر هیچ بۆم نەگەری، لە چۆمی مەی خنكاوم

مه یگی بگه پیم! له بی مه یی مارووتم توورم بده کوو په وه له دووریت سووتم گۆرم له پهنا رهزان بکولن. رهزهوان، هه لبهستی له پهلک و داری میو تابووتم

چاو جوان ده مهرو تیری دلم بت بینم گول چین؟ که له سهر روومه تی تو گولچینم داخم که ههبی له گیژه لووکهی مهرگه وهک پهلکه گولی ههلده وه رینی ژینم

دهم بینی که خهمبار و کز و داماوم و ابیر مهکهوه له مهرگ و کهس ترساوم مردن که له ریمه ، ههر دهبی ، ناترسم ژاکاوی ئهوهم به ئارهزوو نهژیاوم

ههر چهندی بلنی به به ژن و بالا جوانم روومهت گول و چاوکه ژال و لنو قه یتانم و هستایی که وای له خاک و گل دارشتم نیازی لهمه چی بوو؟ بوچی کرد؟ نایزانم

هات و چوو به بیهووده منالی و جوانیم پیر بووم و به بی داخهکهم و خوزیا نیم شاگردی زهمانه بووم و زوریش چهوسام وهستام له ههموو کار و له هیچ وهستا نیم

بو هاتمه سهر زهوی و له بهرچی چوونم؟ به هرهی چ بوو بو خودا نهبوون و بوونم؟ هاتووم و دهچم بی وه بزانم بوچی ؟! پاش مردنه کهش دووره دهراوی روونم

لهم بیخه بهری خومه که ساس و ماتم بینهووده ده بووری دهم و سات و کاتم

من ببم و نهبم جیهان وهکوو خوی وایه مهیگیر وهره لیکی دهوه من بو هاتم؟

هاتن به دهسی خوم نهبوو هینایانم دهرچوونه دهریش چون و کهیه؟ نازانم سهد خوزگه نههاتبام ، نهچووبام ، نهببام لهم گیره و کیشهدا رهحهت با گیانم

پاک هاتمه سهر زهوی و دهروم ، ناپاکم خوشیم که نهدی ههمیشه بوی خهمناکم سویراوی چهمم کلی دلی نیل داوم ژیانیشه به با دا چووه توزی خاکم

خوا داوی دهناوه داوی ئهو با نادهم ده عبایه کی گرت و ناوی لی نا ئاده م راوی ئهوه، داوی ئهوه، دانهش هی ئهو ده مخاته ته له و گهرکیه خوشم لاده م

گیراوه قورم ، خرامه قالب ، خشتم بادراوی یه کی ترم که خاوم، گشتم چاتر لهوه بم که ههم ، لهدهستم نایه خوا روزی بهری بهو کله چاوی رشتم

دهسکاری خودایه خوم و ئاکاریشم بو ههرچی دهچم له دهستی ئهو دا ریشم هیچ کاری به دهست خوم نییه ، ههرچی ده یکهم ئهو پیمی ده کا ، هیشته گوناهباریشم

به خویندنه وه کراوه فرچک گیانم زانسته مژیم و بوته ئاو و نانم حهفتا و دوو ساله بیر ده کهم، ده خوینم وا تازه ده زانم چ له هیچ نازانم!!

زور كولكه مهلا و شيخ ههيه ريم پي ده گرن لايان ههلهيه له ژيني خوشم بدويم خزمينه! نهزانين چ به لايه كي زله هاتوومه جيهان ده بي نهزانم من كيم!

روز گهوریه ، چون به توپه قور وهیشیرم زانام به گهلی نهینی ، خو دهبویرم زور پر له گهواهیراته دهریای بیرم دهرخستن و شاندانی به کهس ناویرم

سهرکونهکهران ده لین که: مهستی باده م من گویچکه بهوان تهوس و توانجان ناده م سهرخوشم و مهیخانه پهرستم بوچی؟

هەربۆيە كە خۆ لە خۆپەرستى لادەم

جار جاره پهنا به مهی دهبهم، ناچارم خهمبارم و پیم ده لین که تاوانبارم خوزی وه کوو مهی در ق و دزیش مهستی ده کرد مهردیکم ده ویست که بیگوتایه وشیارم

چم داوه له کفر و چم داوه له دین؟ من ژیرم مهیخانه و مهیفروشه ته کیه و پیرم ماره ت چییه؟ پرسیم له جیهان، کهیفه گوتی رووخوشی؟ ههوالی توم و، زویری؟ زویرم

با ههستم و چاومهست و مهینکی جور کهم بهس زهردی خهمان بم و به مهی رووسوور کهم لاویچی به رووی هوشی بزوزم دادهم با تاوی له خهو راچی له خومی دوور کهم

چاومهسته دهههسته بیره لام خونچه گولم ماچم دهیه ، بم دوینه ، مهشکینه دلم لهم دهفری مهیهت کاسهیه کم بن تیکه تا نهبووه به دهفر و کاسه و گۆزه گلم

مه یکی و ه ره الام چ ده ربه سی به دناویم؟

پاراوکه دلم، سیس و کزی بی ئاویم مهروانه که پیرم، دهمی سهرخوشم کهی پیم وایه شل و شهنگه نهمامی لاویم

ئهم جاره په لاسی شهرم و دین پاره ده کهم ئهم دهردی هه ژارییهم به مهی چاره ده کهم سی بهرده ده نیمه مستی بیری پیرم کیژی رووسووری تری ماره ده کهم

هیشتا له بهههشتا دهگهرا بابادهم لهو روزهوه من ئوگری جامی بادهم ئهو تلته که پیری مهیفروش دهی ریژی توزیکی به زیر و گهنجی قاروون نادهم

مهیگی و هره به رمال و جبه ی ده فروشم ریشم له گره و ده نیم و شه ی ده فروشم ته زبیحی ده سم که داوی فیلبازانه هه رکه س ده یه وی به چوری مه ی ده فروشم

گیانی منه مهی که بی ئهوم بی گیانم ژانم له دلایه باده یه دهرمانم ههر ئهو دهمه لام خوشه که مهیگیر بیژی: ههر دوو فری دی؛ بلیم بهسه و ناتوانم

مهی کووپهیه ک و گوشت و مهزه و نانی گهنم جوانی به ته نی له چیمه نی بیته کنم ماچی ده می مهی نوشی له سهر خوشی دا و هبزانه که مهزن و میری ئه و ناوه منم

مه یگیر به دوو چاوه مهسته کانت مهستم توم لابی له دوو جیهان به چی ده ربهستم هاواری له پیری دهستگیره ده رویش من پیرم و توم دهوی که بگری دهستم

مهروانه پهشیو و لیو بهبارم ، نه کهمم بهرزم له هه ژاریا چیای سه ربه تهمم هه رکهس له سه ریکه وه خودا پیداوه من خاوه نی شه شدانگی کول و ده رد و خهمم

مهیخانه پهرست نهبووم و تووشت کردم به پیرییه به ره و پیری ئه قینت بردم رووبینی که لیّلاوه تکا ، توبه شکا دینداری که رهنگاوی ریا بوو ، شردم

کاروانه ژیان ، گهرهک بهلهز بم ، راکهم میوانی شهوی دریژی ژیر ئهم خاکهم

گیانم دهرده چوو ، وتم و چانیک ، فهرمووی: دیواری لهشت شکسته چون بار ناکهم

دلداری چ یاره؟ فیره سهودای کردم بروانه له چاوی سوور و رهنگی زهردم نرخی بزهیهک باره له سهر لیوانم پارسهنگه دلی گهرم و ههناسهی سهردم

کی تا سبه دلنیایه بو مان و نهمان ئهی مانگه و هره له دل ده راویژه خهمان خوش مانگه شهوه ، ههلی مهیه و مهی بینه تا تیشکی نه داوه مانگ له گورخانه که مان

دلتهنگی ههبی، دهبی به مهی ژهنگی بهرین بو بیری نههات و هات چما خهم له بهرین؟! سۆزی که مهرگ تهپلی نهمانی لی دا ئهمن و تو دهگهل با بهدهمی هاو سهفهرین

له نوینی گلا پهکوو... که نوستوو زورن! بهر بیر و خهیال کهمن ، لهبیرچوو زورن! ههرچهندی که دهروانمه بیابانی نهبوون سهد هیندی ئهوانی چوون ، نههاتوو زورن

داخم گهلی یار و خوشهویستان مردوون لهش خاکی نیوان کومه لی دار و پهردوون چهشتمان له مهیه ک ههموو له ناو کوری ژیان پیش ئیمه به دوو سی پشوو مهستی کردوون

گۆرخانه نشینان که له بن سهرپۆشن خورایی نییه وهها کپ و خامۆشن ئهی خوایه له کام بادهیه دهرخواردت دان؟ بیهوشن و بو ههتا ههتا سهرخوشن

داخم ئهوی دیر هات و ئهوی کهوناران هاوباوهشی مهرگن و له دنیا تاران که سنایه تهوه بهره و ژیان لیی پرسم: له کوی یه بنه و باری ههواری یاران؟

گۆرهەلكەنى من له هيچ و پووچ دلخۆشن خشتى گلى كۆنه مردووان دەفرۆشن رۆژىش دى گلى من و ئەوان بكرى به خشت تا گۆرى ھەۋارى ترى پى داپۆشن

هۆ مامى هەورگەر! بەسە هەلكەى دامان ئەو خەلكە بە تۆ پىدەكەنن، تىت رامان ھەر لاشى ھەۋارە و سەرى شا و خونكارە

سوری دهدهی و دیکهیه دهفر و ئامان

پیک نایه هه تا سه رله جیهانا گیر بوون زور شیتیه بی باده بریم سیس و زهبوون ده سیس به رده له کون و تازه وو ترس و هومید دنیا که نه مام ، تازه یه یان کونه ، به توون

زوری وهکوو مهی قهزا و قهدهر چاند و دروون بیهووده چ داگرم خهمی بوون و نهبوون ؟ پیالیّکی پرم له باده بو تیکه وهخوم ههرچی دهبوو بی و ببی ههموو هاتن و چوون

هه لسه بهسه پیش خواردن و مل کزکردن مهی تیکه بخوین له باتی خهم بو مردن ئاکاری جیهان ئهگهر وهفای تیدا با نورهت نه دههات لهوانی زوو رابردن

چ کراوه بهری ؟ نه تو هه لی دینی نه من لهو باره به راست نه توی که ده خوینی نه من چی بوی ده گهریین له پشتی پهردیکهوه یه گهر پهرده نه ما نه توی که ده نوینی نه من

ئەستىرە ھەمووى ئەگەر درشت و وردن

ئاوان و دهرون و دینهوه و لیک گردن لهبرانهوه نایه هاتوچوی چوون و بوون تا خوا ههیه ههردهمینی زان و مردن

ئهستیره و مانگ و روز له عاسمانانن هوی گیچه ل و مشت و مری زانایانن چین و چ ده کهن؟ کیوه ده چن؟ چون هاتن؟ خوشیان وه کوو من نهزان و سهرگهردانن

شادی لهمه رایه پنجی خهم خومانین هوی زور و کهمی رهوا و ستهم خومانین راستی و به ره و نزم بوون ئیمه ین قاشوولکه شکاو و جامی جهم خومانین

به هره ی چ وه ده ست که وت له بوونمان گهردوون؟ قازانجی چ دیته ری له وانه ی مردوون؟ هیچ که س نیه لهم گیژه ده رم خا و بیژی بوون و ژیان و مان و بو مردن و چوون؟

پیاوانی به ژیری و هونهران دلخوشن تامهزرو به ماست و دوشن و نیر دوشن و ایم ده کری نهزان و گیل بن کهس گیزهر و تووریش به هونهر نافروشن

مانگی رهمهزان نزیکه و پیمان ئیژن مهی ههرچی ههیه بریژن و مهیچیژن من هینده دهخومهوه له کلکهی شابان مهست و کهلهلا بوی دهکهوم تا جیژن

گەردوون لە سەرى دايە خەيالنى بۆ مان ھەر وا دەگەرى بكۆلنى چالنى بۆ مان ئاللە و شەوە بىبا چ دەكا با بىكا مەيگير شەوى خۆشە تىكە ئالنى بۆمان

زور کهس ههیه ههر دهویژن و نایپیژن ئهو ئیمه به گیژ دهزانن و خویان گیژن گیژن گویا ئهوی کووپه مهی ده کا دینی نیه بو ئهو کهسی کووله کهی ده کا چی ئیژن؟!

هیندیک به خهیال له دین و ئایین ژیرن لایه ک به گومان له بی گومانی گیرن سهیری دهبی تی بگهن که هیچ تی نهگهیین کهمتر له سهری پیاز و پهلکی سیرن!

دهنگ بیژ و کچیک و گوشهیهک پهیدا کهین خوشی سهر و دل له ماچ و مهی داوا کهین

نه هومیدی به زهی که س و نه ترسی دوا روز با خاکی به با و ئاوی به ئاگر داکهین

خۆزگەم بە كەسى نىشان و ناويىكى نەبوو لە شويىن پر و پووچ خەيالى خاويىكى نەبوو نەك وەك من و تۆ كوندە بەبوو ئاسايى چاوى لە قەلايەك بوو، كەلاويكى نەبوو

گهنجت دهوی رهنجی دهوی واهات، وا چوو کی گول ده چنی در کی له دهستی راچوو تا شانه نهبوو لهت لهت و جهرگی پاره کهی دهستی به کاکولی جوانیک داچوو

دهرویشیه که مان کیسه یه کی بی بن بوو مهیگیری جوان ریبه رو پیری من بوو پیم وایه له مهیخانه ده بی وه ی بینم بینم به و رینی له سووچی فیرگه دا لیم ون بوو

هۆزان و بلیمه تان و بیر روون و پته و بخ بوون و ده چن؟ که س نه ئه می زانی نه ئه و تاریکه شهوی که ران به بی ری و ، گیژ بوون ئه فسانه یه کیان ئه هۆنی چاویان چوه خه و

گەردوون كە گەرا دژى نيازى من و تۆ عاسمان بەمە چى، ھەشت و حەوت بن يا نۆ؟ بمرم كە لەشم بەمن چى ھەرچى دەيخوا ميروولە لە گلكۆ بىخ، چ گوركى كەژ و كۆ

پرسی له مراوی، ماسییه کی لابرژاو کوا تازه بلنی به جوّگه دا بیّتهوه ئاو ؟ پنی گوت به مه چی ؟ که ئیمه مردین ، دنیا دهریا بی ، تراویلکه بی ، یان ههور و ساو

وا مانگه وهسهر کهوت له سووچی ئاسق مهی تیکه بخقینه وه شهویکه و ئهمشق دهس باوی ملم ، مهترسه مانگ ئاوا بی زور دیته وه سهر بدا له گلکوی من و تق

ئه و خولنی که دیت چ زور چ توزکالیک بوو کیل گهردهن و کولمه سوور و چاوکالیک بوو شهرمی بکه توزی ده ته کینی به رگت ئه و توزه گلی روومه تی لیو ئالیک بوو

ههر پنجه گولێکی سوور له گولزارێک بوو ئه سوورييه خوێنی دلّی دلدارێک بوو ههر پهلکه وهنهوشهیهک له ههردێ دهردێ

خالیکه له سهر روومهتی نازداری بوو

شهو فینک و دهر سهوز و وهها مانگه شهوی با بخوینهوه کوا ههلیکی دی هه لده کهوی ؟ مانگ ههردی ، بههار دیتهوه ، تهنیا ئیمهین دهمرین و دهبینه گیاو و گل لیر و لهوی

تا هدل هدید دلخوش بد، ژیان رادهبری لدم خانوه رهشدی لدشد گیان دهر ده کری ئدم کاسد سدراندی که دهبینی، سوزی ژیر قاچ و قولی کاسه که ران راده خری

ههر شهو بوو له مهیخانه دههات ئاوازی: خوشی له کهسینک له ئیمه مهی دهخوازی بو مات و کزی؟ گهلیکی وه ک تو گهردوون کردوونی به توز و خولی سهر ریبازی

چاوجوان نه دهمی خهوه ده هه لبینه سهری مهی تیکه له کووپه چهند قومیکم بدهری هاکا قوری خاکی من و توش هه لشیلن بکریته وه کووپه مهی له کن گوزه کهری

پرژاندی همور له دهشت و دهر بارانی

بی مهی بی دهمی تامی ژیان نازانی وا ئیمه له سهیری سهوزهزارین داخو سهوزهی گلی ئیمه کی بکا سهیرانی ؟!

تای ماشهری ژین بهبی و چان هه لده کری زانا ئه و ه یه: دلخوش ده ژی بی خهم بمری مهیگیر خهمی چیته بو سبهینه ی قیامه ت؟ بوم تیکه هه تا ده رفه ته ؛ شه و راده بری

لاویچی له مهی سهد دل و سهد دین دینی ههر تاقه قومیک مهملهکهتی چین دینی چی خوشه له سهر زهوی وهکوو مهی نابی تالیکه ههزار گیانی شیرین دینی

دلخوشی ده دا مهی و دلی خهم ده بری فرمیسکی ره زانه ، ئه شکی خه مبار ده سری زور سهیره له لام که سینکی مهی ده فروشی چی چاتری پی ده کری؟ مه گهر مهی بکری!

گیا شینی به هاران هه ره تی خونچه وه بی لات وایه به هه شت ئه گهر هه بی وه ک ئه و بی مه یکی وه ره تا به هه شتی دنیا ماوه هه شتیکی له مشته بینه نه ک نو بی، نه بی

زانا له جیهان کهسیکه خهم دانهگری دلته پری، وشکی له دلا رانهگری تا سوالهتی ژین به بهردی مردن دهشکی دهستی له ملی شووشه و یار ههلنهگری

چۆن تۆبه له مهى دهكهى ههتا مهى مابى ؟! ئهو رۆژه مهخۆرهوه كه پهيدا نابى نهخوازه بههار و چيمهن و ديمهنى گوڵ تۆبهى چى؟ ههزار تۆبه له تۆبهى وا بى

بۆ ژانى دڵان ھەر مەيە دەرمانى بى
زانا ئەوەيە تامى لە مەى زانى بى
ئەو كۆنە پەرۆى لىوى لە مەى پى دەسرن
بەرمالى ھەزار سۆفى بە قوربانى بى

کاتی له زهوی وهنهوشه سهر دهردینی سروه دهمی خونچه ماچ بکا و رای ژینی چهند خوشه له گهل خونچه دهمی رای بویری تو بهشکین و ئهو دلت نهشکینی

ئه و جوانه که خوّم ده لیّم به تهنیا جاری باوه ش به یه کا بکه ین له دهم رووباری

چیمهن گول و سهوزه پوش و ئیمهش سهرخوش پیم وابی بهههشت وایه ، به لام لی باری

بۆم بان كەنە مەيگيرى كە: با مەى بينى پىرى چلەكىش بادەيە خۆى بنوينى سەر خۆشى بنالىنى لە نيوەى شەو دا سەد نويرى ريابازى مر و مۆچ دىنى

شیخی به ژنی خراپی گوت: بی شهرمی بو ههرچی دهست بو بهری ساز و نهرمی پیی گوت: به لی من وه کوو دیارم ههر وام توش داخو وه کوو نیشان ده ده ی دلگهرمی؟

گهردوون که به زانیاری بکردا کاری چون وا پر دهبوو له هیچ و پوچ و خواری کهی راسته ههژار و لیو به بارن زانا بی میشک و کهریش له زیره نال و باری!

گەردوون وەكوو دىنو بەراوەژوون ئاكارى ھاوالىي نەزانانە، دژى زانيارى مەيگنى وەرە ھۆشىم بەرە بەلكوو جارىكى لىنى تىكچى بەلاى ئىمە بچەرخى بارى

هوشم که ده بی خه فه ت دلم ده ردینی سه رخوش که ده بم : هوش له سه رم نامینی کاتیکه نه زور مهست و نه زور وشیارم گیانم به فیدای ئه و ده مه دنیا دینی

چاو جوانه بهیانه و که له شیر ده خوینی بانگیکی له مهیگیر بکه با مهی بینی داخو شنه بای بهیان، خوناو کهی باران کهی بینی له سهر گوره که مان برژینی

ئه و کۆشکی ملهی ده کرد ده گه ل عاسمانی شاهانی ده که و ته و ه له ده رک و بانی دیتم په پوسیمانه یه لینی ده خوینی:
کوا بگره وو به رده ت؟ ، به زم و په زمت کوانی؟ خه م بوچی له سه ر بوون و نه بوون داده گری؟ دوا پوژ چیه کهی دی؟ چته وا بوی ده گری؟ مهی فرکه! مه ترسی به قه رز، نازانی مه ناسه یه که ده ژی یان ده مری؟ نیوانی هه ناسه یه که ده ژی یان ده مری؟

بی خدم به ، ژیان هدلیکه هاکا مردی تاویری مدرگ گلا و له بنیا وردی نازانی له کویوه ناردراوی ؛ سا به خودا ناشزانی مدرگ ، که مردی بو کویی بردی

ناچاری ئهشی باری مهرگ هه لبگری ناشی ههموو دهم له ترسی مردن بمری خوین و رهگ و پیستیک و دوو سی ئیسقانیک وه بزانه نهبوون ، بؤچییه خهم داده گری ؟

وه بزانه جیهان به ئارهزووی تۆ دهگهرئ ئهم چهرخ و خولهی ههمووی به فووی تۆ دهگهرئ وهبزانه که سهد سالنی ژیاوی ، پاشان چی؟ مهرگیکه له سهر ریگه له دووی تۆ دهگهرئ

دنیا وهکوو خویه تی و مرو نامینی
تو توزی ئهویش ههر وهکوو سوزی و دوینی
ئیمهش که نهها تبووین وه کوو خوی وابوو
لیشی دهرده چین که مایه سی ناهینی

ژیانت چیه ؟ تا چووک و شلی ، شاگردی و هستای که گهیشتی ، پاشی: پیری ، مردی پوختایی و تار له من ببیسی باشه توزیکی له خول بهرز ببووی ، با بردی زانیو ته له حهوت و چواره وه هاتی که بووی گیژیت و له بیری چوار و حهوتا ون بووی ئاسووده بژی ههزار که ره ت پیتی بلیم

نايەيتەوە گەر مردى ، ئيتر چووى ھەر چووى

مهی تیکه وهخو دهرفه ته ؛ هاکا مردی لهم ژیر گله بی ههوال و بی هاودهردی وا پیتی ده لیم شتیک له لای کهس مهیلی نابیته وه گول پهلکه گولی بابردی

گهردوون وه کوو منداله لهبهر بیکاری خستینیه دهری وه ک مت و موور بق یاری تاویکی له بهر دهستی ئهوا دیین و ده چین ده خریینه و ه سندووقی نه مان یه کجاری

رابویره ، دلت خوش که چما خهم له بهری دهرفهت له دهست ئهگهر نهدهی بهختهوهری یهک جاره که دروایهوه ههل نادهیهوه هوشی بدهری ! مروی ، نه سهوزه و کهوهری

ئهم خه لکه، له کارگای خودا دیته دهری ههر کاری ئهویشه سیس ده بی و هه للده و هری ئهی ئهی خوایه! ئهگهر باش بوو له پای چی نهت هیشت؟ گهر پووچ و چرووکه ، کنیه کردوویه بهری ؟

سەرخۆش دلى نايە پيالەيەك بشكينى

ههر تۆزى لەبار و رىك و پىك بنوينى خوا ئەو هەموو لاشە ناسك و لاوچاكه بۆچ رىكى دەخا و لە داخى كيى دەرزىنى ؟!

پرسیم و نواریم و گهرام لیر و لهوی هیچ به لگه نهبوو تهمی گومانم برهوی ناژین به خهیالی ئهو به هاره ی نایه تا ماوه ژیان .. باده له دهستمان نه کهوی

گهردوون به دزی دوینی له لام درکاندی ههرچی بهسهرت دی له دهس ئیمهت زانی لهم چهرخ و خولهم دا دهسه لاتم بوایه خوّم ئیسته رهها ده کرد له سهرگهردانی

مه یگیر مه یه به رباری خه مان ، مه ی با بی چا نابی جیهان به ئیمه ، با دل چابی چت دیته به ری له ریمی ژیان گویمی مه ده ری هه رگیز وه کوو ئاواتی دلی که س نابی

چووکنک له که لاوه یه ک له به ر لابایی ده یکولی به دندووکی ، سه ری پاشایی پیم وابوو ده لی : بمگره گه ر ده توانی به و که لله یه سویند ده خوم له ده ست نایی

دیم گۆزه کهریک قوری دهشیلا دوینی دهنگیکم دهبیست ، باوکه کوری دهدوینی : رۆلهم بهزهییت به بابی خوت دانایه ؟ مهمشیله به قهو به هیمنی پیم لی نی !

مه یگیر و ه ره مه ی بینه زهبوونی بو چی؟
با پی بکه نین داخ له دهروونی بو چی ؟
کی پرسی به تو کرد له نهبوون و بوونا ؟
بیهووده کزی بوون و نهبوونی، بوچی ؟

ههرکهس که دهسی به تیکه نانی برهسی

لاکوخی ههبی ، شهوانه تیی دا وه حهسی
چهند خوشه ژیانی وا چ ئازاده به دل

بو خوی بی ، نه ئاغا بی ، نه بهردهستی کهسی

روزی و تهمهنت پتر بکهی ، ناتوانی بو زور و کهمیش پهروش و سهگهردانی زور دهستهوهسانیت و بزوزیشی به دهم ناواتی دلت له میو بکهی نازانی

نه یخوی و نه پوشی ، ئه دی بو چیت کوشی ؟ سه رقالی ! شه و و روز ده کری و ده فروشی لیو ته رکه به مه ی ، لیوی کچولیک بمژه

ژیر گل ههر دهبی ، پهروشی یان دلخوشی

بروات که به دنیایه له تهکمابه دهمی
بروانه له گورسان و رامینه کهمی
میرووله که کیشهوهی دهکهن لیر و لهوی
ههر یهک له دهمی دایه گلی خونچه دهمی

دهستم که برقیبایه خودا ئاسایی گهردوونی ترم دهخسته روو سانایی بهدبهختی بهشی نهزان و نامهردان با دلخوشیم دهدا بهرامبهری زانایی

مهیگیر وهره! گا زهوی له پشته ، بهمه چی ؟ بادهم بدهیه جند و فریشته بهمه چی ؟ مهیخانهیه کم نیشان ده ، ئهوسا دنیا : مزگهوته ههمووی ، دیر و کهنشته، بهمه چی ؟

یان ده چمه بهههشت هۆری له دهورهم کو بی یان ئاگره جینگهم به چزه و بوسو بی جوانیک و مهی و نهی و بههاریک بو من چیم ناگهره که ، قهرزی بهههشت بو تو بی

دلبهر که بمان داتی مهییک و ماچی

بهرمال و ردین به توونی ئاگر داچی دلته و له جهههنده مابی ، سا ده رکی بهههشت گیراوه به قور تازه کهسی تی ناچی

ئۆخەى كە نەما باوى خەيالى خاوى مەيگيرى دەبىنمەو، بە بادەى ئالىي گيرەى رەمەزان بەربوو، ئەوا جيژن ھات دەم بينى لە دەم گا و كەران رامالى

مه یگی لهمه بروانه به سیلهی چاوی رابردوو ، نه هاتوو ، له سهرت ده رباوی تاکهی خهمی زوو کوچ ده کهم و دیر هاتم ؟ مهی تیکه وه خوین دره نگ و زووی پی ناوی

مهیخورهوه کان ده وهرن و ساز دهین کوری مهیگیر وهره با دهفری شهراب هه لیخوری ده یزانی خودا روژی بهری ، مهیخورین تیکی مهده ، زانستی خودا ناگوری

مهی خورهوه نی و له ئیمه هاتوویه گهمهی خوشت به دزی ههزار دزی و حیزی ده کهی ؟ فیزمان به سهرا لی مهده مهستی ناکهی ههر کاری ده کهی ههزار کهرهت خوزگه به مهی

جوانی به پهله و بهبی نهوهستان رۆیی رۆژگاری ژیان وهک شهوی مهستان رۆیی ئهم ژینه که ههر دهمیکی دنیای دینا داخم که بهبیهووده له دهستمان رۆیی

زستانی ژیانه وا قهلی مهرگه قری پیری ملهیهک بوو ره گی لاویمی بری بالداری جوانیم له لکی ئاواتم هاواره لهمن چ زوو به زوو نیشت و فری

رابرد تهمهنم ههموو به نافهرمانی نهینووکی دلم له چهوتی ژهنگی هانی هیشتا به هومیدی بهزهییم چون ههرگیز پیم وا نهبوو دوانی ، ههر به تاکم زانی

فهرمووته عهزابم هه یه ترسو لی بی الهم گفته ده بی ئهوی بترسی کی بی ؟ تو ره حمه تی، له کوی بی ، عهزاب بیکاره ئه و جییه که بی تویه ده بی له کوی بی ؟

چاوم که به گریانه وه بوو ، یار تاوی ده یروانی له ئه شکی من به گوشه ی چاوی بهم چاکه یه له نیازی گهیشتم که ده لین :

تۆ چاكە بكە و بىبە دە ئاوى ھاوئ

بوولیله که هات ، مه پرسه که نگیی ساله مهی فرکه له خورینی به تاس ، به پیاله شیخ وازی له هه نگوین و گهزویه و من مهی مهی تاله ده بی هه ق بی ، ده لین : هه ق تاله

شیخ ویستی له دهردی یار و مهی چا بمهوه بۆ ژینی له پاش مهرگ ئهشی پا بمهوه نازانی که بۆچ هۆگری یار و بادهم ؟ پیم خوشه له حهشریش دهگهلی رابمهوه

گۆیا له بهههشت مشه و فشهی خوراکه هوری و کور و ههنگوین و شهرابی پاکه بوم تیکه بهیادی کونه قهرزان مهیگیر نهم دهنگی دههوله تا له دوور بی خوشه

لیم بوته مه ته ل : به هه شته، جیکه ی حووره هه نگوین و که ره و شیر و مه ی و کافووره با ئیمه به مه ی لیره به هه شتی ساز ده ین تا پیاوی هه ژار ده گاته به غدا ، دووره

شووشهی مهیه کهت بۆچی رژاندم خوایه ؟

وه ک شووشه، نهشه و دلت شکاندم خوایه ؟ مهیخوره منم کهچی یه کی تر ده گری ! بمبووره له پهرده دا گهیاندم خوایه

دنیایه له (کهو) ده ، بی گوناهیکی نیه له کهو

ده = له بيژنگ ده

کهس بی هه له نه ژیاوه له سهر ئهم زهوییه من کرده خراپ و توش خراپهم توش کهی جیاوازی له نیوان من و تو ، خوایه چییه ؟

بهخشین ، له گوناه و هه له چاو پوشینه تو چون هه پهشهت به ئاگری پر تینه بم بهخشی به نویژانه وه که سمان له که سه به گوناهه وه بم به خشه ده لیم به خشینه

مهیخور که نهبن کاول دهبن مهیخانه خوینی ده ههزار توبه له گهردنمانه بهخشین چ ده کا ئهگهر گوناهبار نهبی ؟ له گوناههوه بهخشین و بهزهی خوا جوانه

سهودایه ، ئیتر بهخششه که ت له کوئیه ؟

کی روزی بهری قوری منی شیلاوه ؟
کولکه و مهرهزم به کام تهشی ریسراوه ؟
کارم که یه کی نه گرت و لیم ئالوزا
سووچم چییه ؟ لای خوته و هه لپیچراوه

ئهی ته کیه نشین شیخی به سوّره و توره پیّت وا نه بی ههر مهستییه ، کارم زوّره من خوینی تری ده مژم و تو خوینی هه ژار جوابم ده ره وه کییه پتر خوین خوّره ؟!

دهرویش وهره نهم حاو و حوهت بی خیره دهم بهستهی و توزاوی وه کوو گاگیره خوا چاوی له دهستت نییه روزووی بده یهی ژیانیکی که پنی داوی به مهی بسپیره

دنیا به دهسی دهسته کهر و گاییکه ههر جاشه کهره: وهزیر و پاشاییکه دیندار به کهسی ده لین نهزان و گیژه ههرکهس که ده لین کافره زاناییکه

خوینتالی مه لا! به ریش و پهشم و جبه وه ئه مروشت له دهست ده چی به بیری سبه وه زور وشکی ده بی به دهسته چیلهی ئاگر فهرموو وهره مهیخانه دهمی ته پر ببهوه

وا چاخی گوله و دار و دهوهن گول پۆشه دهرویش وهره بهر! وهرگره مهی بینوشه بروانه له گول به ئهقلی تو پی ده کهنی بو بیری جهههندهم ، دل و رووت ناخوشه

ههر کهس که تهواوه ناتهواوی ماله کی خیوی کولاو و کاله بو خوی کاله خوینتاله ههتا ملان له ناو شیرنایی کی رووگهش و خوین شیرنه ژینی تاله

خوینتالت دهوی؟ ئیسکی گرانت گهرهکه ؟ بو تهکیه بچو که دهرد و ژانت گهرهکه مهیخانهیه جیمی لیو بهبزه و رووخوشان مهیگیری ببینه گهر ژیانت گهرهکه

خاییام که سهرت گهرمه به مهی دلخوش به دهس لهملی کچولهیهک ده کهی دلخوش به دوا روژی ههموو شتیک نهبوونه و چوونه وای دابنی ههر نهبووی ، که ههی دلخوش به

گاییکه له عاسمان و ناوی کویه

گاییکه ده لین هه لگه رهه رد و بویه سهیری که ره گه ل بکه ی له ناو ئه م جووته گه ر ژیر و به بیری سهیری خوش بو تویه

رقیین و زهمان پهشیو و ئالقزاوه سهد گهوههر و دور یه کیکی لی نهسماوه داخی به دلم ههزار وشه و بیری چاک کهر بوونه ته لهمپهر و نهبیرراو ماوه

ئهی خوایه له کارت سهری زانا گیژه شیرنایی دهنی یه دهم ؛ ده لیی مهی چیژه خوت جوانی دروست ده کهی ، ده لیی مهی بینه پیالیکی پراوه، لاری که و مهیریژه

دیم پیری له مهیخانه سهری دهخولاوه ناترسی ؟ وتم ، که بمری ؟ چت بوّم ماوه؟! فهرمووی وهره پیداکه، گهلی وه ک من و تو رویشتن و کهس نههاته وه لهو لاوه

لهم رینگه دریژه که مهرگی ناوه کی هاتهوه باس و خهبهری هیناوه ؟ وهستان له دوو رییانی نیازی پر و پووچ بیهوودهیه ، ههرچی چوو نههاته دواوه

خشت پیژی هه تا که نگی به سهر ده ریاوه ئاخ چه نده رقم له بت پهرس هه لساوه! کابرای که ده لی ده چته جه هه نده م خه ییام چون زانی؟ چ دیویک خه به ری پی داوه!

دوو روویی بهسه ، روو ده کهمه مهیخانه ئهم ریشی سپی به مهی برهنگی جوانه پیوانی تهمهن گهیشته حهفتا تا کهی خوّم ههر وهکوو ههم نیشان نهدهم ، شیتانه ؟

مهی تیکه! ههرایه! پیم ده لین بی دینه چون رهنگی بهرم؟ پهروم له ههش دا شینه بهرماله گوناهباره که شم وا شر بوو هه لناگری تهقه لله باری بیکه ین پینه

مهیگیر وهره بوّم تیکه دلم زوّر تهنگه کی باشه ؟ ههموو کهس ده روو و سهد رهنگه ! با مهی بپهرستین و ئیتر واز بیّنین تا وابی موسلمانه تی شهرم و نهنگه

مەيگێڕ بە سەرت پردى سيراتيش كەلەكە سەيرانى بەھەشت سەيرى دوو چاوى بەلەكە

زورم له خودا ویست و کهمیشی نهگهیی ههر توبهیه دهمداتی ئهویش نهم گهرهکه

خو دووره کتیب بگره، گهمهی منداله ژیر بیری له سهر شهراب و لیوی ئاله هوشت بی ههتا خوینی نهرژتووی گهردوون تو خوینی کچی رهزان بریژه پیاله

تازهم که به کهونه مهی ، جیهانیش کهونه زور لاش و سهری تیوه درا ئهم تهونه چون هاتی؟ چلون دهچی ؟ چلون بووی و دهبی ؟ خهو دات نهگری وه کوو خهیال و خهونه

لهم بیره که چین نهینی پشتی پهرده ههر بیرهوهری کاس و بهداخ و دهرده ئهفسانه یه کی دوور و دریژ و بی بن دهستی بهره بو پیاله ، دهست لهو بهرده

چم بیستووه لهم جیهانه یان چم دیوه زانیومه چییه ، هیچ نهبی نیوه و نیوه مردن چیه؟ ههرچی ده کهم و ده کرینم شیواوم و سهر نابهمه دهر لهو شیوه

لهم هاتنه بیهوودهیه بیرم شاشه سهرباری خهمان بیر و خهمی ئهولاشه مهیگیر و هره قول ههلکه گلینهت بینه خهم چلکی دله ، به مهی بشورین باشه

بی دلبهر و مهی تهمهن بهسهر چوون هیچه بی رهنگی مهی و دهنگی بلور ، بوون هیچه ئازا و به دلخوشی بژی چهند روزیک رابویره ، له هیچ بیر مهکهوه ، گهردوون هیچه

مه یگی و ه ره بوم تیکه نه وا نیوه شه و ه به سه بیری له مزگه و ت و که نشتان بکه و ه دلته نگی جه ه ه نده می و به ناواتی به هه شت؟ دایناو ه خودا کوینده ری. به س لیکی ده و ه

دلته نگی مهرگ نابی ئه وه ی لیزانه ئهم مانه وهمان و چانی راگویزانه تیر سهیری گولت نه کردووه بوویته وه گل له شوین گوله نه وروزه گهلاریزانه

زستانه هه تا روو ده که مه مه یخانه هه ر لاسکی گوله و له ده وری ئاگردانه و مدیاره نه یاری جوان و روو خوشه جیهان

تۆلەي دەمى پىكەنىنە ئەم سووتانە!!

ئهم هاتن و چوونی ئیمه چی لهدوایه؟ کیمی وا ههیه لهم گلوله ههلکا تایه؟ ئهو لاشه ههموو ده کهونه ئاورگی نهمان سووتمانی وههام نهدیوه ، دووکهل نایه!

ههرچیکی هه لین ، به شی له ئاوا بوونه سهرکهوتنی ههوراز و بهرهوژیر چوونه شین بووی له زهوی ، پی ده گهی و دهت هیری ئاشیره خودا و ئاشه که شی گهردوونه

ئهم کونه سهراوپهرده که دنیای ناوه شایی له بهریک ، شینه له پینسهد لاوه ئهم خوانچهیه بهرماوی ههزار جهمشیده گوره و گهلی بارامی تیا نیژراوه

ههر بینه و بهره و ، هه لخول و ها تو چویه گوی هه لخه ههموو ده نگی بژی و روزویه خهرمانی ژیانه سووره ، گهردوون سهرکار روکردن و پیوانی مهیه لهو کویه

ههر خاکی ههیه خوّلی لهشی یارانه ههر چاو و دلی دلبهر و دلدارانه وه ک ناو که ههور خوّل و گلیش هه لبگری تا روزی حه شر ته و زمی خوین بارانه

ئهی خوایه چ بیوه فایه ئهم دنیایه دهرد و رک و کینه گشتی ههر لهو رایه بروانی له ناو دلی رهشی خاکی رهشا زور گهوههری تیدایه که نرخی نایه

خاکی که له ژیر پی و پهلی شوانانه سنگ و مهمک و کولم و دهمی جوانانه ههر خشتی له کام قوژبنی دیواریکه یان شانی وهزیر یان سهری سولتانه

ههر سهوزه که تازه له دهم ئاوی رواوه وهک تازه خه تی له لیوی لاوی رواوه ههنگاوی لهسهر شینکه به پاریز دانی ئهو شینکه له خاکی مهسته چاوی رواوه

بۆ ئاوى شەوى گۆزە شكاويك لامە فرمىسكى وشك نابنەوە بى ئارامە كەللەى سەرى شا و دەست و پەلى دەرويشە تىكەل بووە نازاندرى كامەى كامە ؟! ئهم گۆزه که جی ئاوی کریکاریکه چاو و دلی چهند وهزیر و خونکاریکه ههر پیاله مهیه ک به دهستی سهر خوشیکه که لله ی سهر و میشکی ژیر و وشیاریکه

ئهم باده یه گیانه چۆته لاشهی پیاله وه ک من به رواله جوان و ، ژینی تاله ئهم شووشه یهی که تو ده لیمی پیده که نی فرمیسکی هه ژارانه له خوین دارماله

گهردوون مهیه کهی مهرگه ، جیهان مهیخانه دهرخواردی دهدا ههرکهسی لیی میوانه بینوشه به رووی خوشهوه گهر نورهت هات جهژنیکه شهیوریکی ده گهل یارانه

تا باخی گولی بهخت و جوانیت لهبهره سهرخوش به ، دلت خوش که ، چ وهختی کهسهره ؟ نهو روژی له دهس ده چی وه گیر نایه ته وه چه په گهردی زهمانه دوژمنی قهسته سهره

پیشی من و توش روز و شهویک بوون ، کاکه گهردوون له گهرانا بوو وهکوو ئیستاکه لهم سهر زهوییه له ههر جی پی وهگویزی

خۆل و گلى چەند چاو و دله، ئەو خاكە

بیر کهم بته نه ، رایه له کهت بی پویه مهی رو که له کوو په ، چ ره وای رو رو یه ئهمرو که به فیز و قوزی ، سوزی توزی با برده له ! پیت وابوو جیهان بو تویه ؟!

بایی مدبه به ژیان و کهمی رامینه زوری وه کوو تو ئیسته سه تی له شوینه دلخوش به هه تا ماوی ، مهرگ وا له کهمین تا توش نه رفیند اوی به شت بر فینه

بیهووده یه بهس له سهر مه خو بنوینه بگره و بکوژه ، کو کهرهوه و بستینه! سهرکاری مهرگ گهلی له تو زوردارتر ده تکاته سهر و ، ده لی : به شی من بینه!

دهرد و خدمی من که هیشته نهبراوه تهوه خوشی تو که دهنگی له جیهان داوه تهوه هدر دووکی ده چی ، نه ئهو دهمینیت و نه ئهم گدردوون له گدره و ههزار تهلهی ناوه تهوه

دنیات به خه یالی خو له توربین ناوه

زیرت هدیه ، عدرزت هدیه دیمه و ئاوه ئهو روزی مدرگ سدرت دهدا سدر به سدرین هدر دووگدزه خاک و تؤییک جاوه

خو بهس بده خهو که هوش و بیرت پتهوه رابویره ژیان به مهی ئهگهر روژ و شهوه مردن که برای گهورهیه بو خهو ههر دیت ئهو کاته له ناو نوینی گلا تیر بخهوه

ههر دهرد و کول و ژانه ژیانی ناوه تو بهفری گهلاویژ و مهرگ وهک تاوه تو بهفری گهلاویژ و مهرگ وهک تاوه ئهو تاوه تیا ماوی مهتاویوه به خهم کوا ئاوی تری ؟ هیمی جیهانیش ئاوه هیم = بناغه = ئهساس

راستت دەوى كاكە؟ لىم ببيسى چاكە جوانىكى پەياكە، بادەيەك پىداكە خوا كارى جيھانى كرد و لىي بۆوە ئىتر لە سمىلى من و رىشى تۆ بى باكە

ئهم بوون و ژیانهی ههیه چون رووی داوه؟ ئهنجامی چیه و بوچیه ، چی به دواوه ؟ هیچ کهس نهبووه و نیشه به راست بیزانی ههرکهس به خهیال شتیکی بو ههلداوه لهم جهغزه که شوینی هاتوچوی ههموانه بی ژیر و سهره و دوور له پوان و سوانه کی زانی له کویوه هاتووه و کیوه دهچی هوزان و نهزان وه ک یه که: سهرگهردانه!

ههوساری به دهس خوته خراپه و چاکه هوی خویهتی ههرکهس گهشه ، یان خهمناکه بیچاره تره له تو ههزار جار گهردوون بهس سووچ و ههلهت له سوکری گهردوون راکه

چاوم له لکی هومیده بوّم دانایه ئهی خوّزگه که داش دههات بهری ههبوایه زیندانه ژیانم دهره تان نابینم ئالوّز و گری پوچکهیه ئهو ههودایه

چاوبهستی فهله ک دهستی بریم کویرانه خستمیه جههه نده مینک و ناوی ژیانه دهردی مه ، ئهگهر نه ها تووان بیزانن روو ناکه نه م خهیمه شره ی خهم خانه

بارانه دلۆپنكى رژا دەرياوه خۆلنكه گەر و خوليه له بەر دەم باوه ئهم هاتنی ناو ژیان و چوونهت چونه ؟ میشوولهیهک و توزی گهرا و ، گهریاوه

وا باشه پهنا بهرینه بهر مهیخانه حهفتا و دوو میللهت بهمهچی شهریانه ؟ کهوتوونه بیابانی نهزانی ، بی رئ کویرن ، له شهوی رهشان و خو لیکدانه!

ههر کاری ده کهم روزی بهری نووسراوه بو چاک و خراپ خوا قه لهمی لی داوه پرسیار و گوناهی کرده وهم بو له منه نووسراوه ، ده بی بیکهم ؛ ئیتر چی ماوه ؟

گهردوون چته ؟ کی بی فه په پرووت لی ناوه تیر و تهسهله و بهریکی پر له دراوه بی شیو سهر ئهنینهوه ههزاران زانا بم بووره ئهگهرچی پیری ، بیرت خاوه

گهردوونی چهویل ههر به چهپی سووراوه ههربویه ئهوی راسته تیا داماوه بروانه له هاوالهتی شووشه و پیاله خوین کهوته نیوانیان و لیو به لیو چهسپاوه

مه یگی و ه ره ئه م هو شه به کارم نایه مردن ره شه باییکه ، ژیانم کایه بوم تیکه له گوزه ی مه یه که ت ، هاکا دیت گوزیک له گلی منیش له ناو کل دایه

خویناله خهم و دوژمنه ، خوّی لی لاده! خوّشی له کهسینک لیّو به بزه و دلشاده مهیگیر و هره ههر ره نجی له دنیا کیشام بهر باده! دهسا بمگهیه خوّت و باده

کێ ڕ٥نجی ژیان د٥کێشێ ئازایه کوره بارانی له زیندانی سهدهف دایه ، دوره پیاو بۆ خۆ بمێنێ مالی دنیاشی دهبێ پیوانه ههلێک بهتاله زور جاری پره

زیر گهرچی نه سهرمهیانی پیاوی ژیره بی دراو و هه ژار له سهر زهوی یه خسیره ده س ته نگییه وا وه نه و شه ملخوار و کزه گول پیده که نی ، له با خه لی دا لیره

گول یاخه ده کاته وه به رامبه ر به شنه بولبول دلی خوشه که و تو ته تا توش و گولیش نه بوونه توزی به ر با

مهی بینه له گولزاری بخهین بار و بنه

نازداره بههاره ، سهوزهیه ، دهم ئاوه کوا دهفر و پیاله مهی ؟ دلم تهنگاوه گهردوون گهلی وهک تو و منی سهد جار سهد جار به پیاله دروست کرد و له بهردی داوه

چاوجوان وهره لام، به خهم بلنی به و لاوه لیم هالی هه تا داوی تهمه ن نه پساوه نهور وزه چهمه ن سهوزه دهمی سهرخوش بین تا سهوزه له سهر گوره کهمان نهرواوه!

پهنجهی گولی روومهت گولهکهم، گول چینه ؟! پهرژینی به گول: گول له گولم پهرژینه تا شینکه له گۆره با به یه کتر شاد بین داخوا چ ده می له ده وری گۆرمان شینه!

بۆ دەردى دەروون و كوللى دل مەى چاكە ھەر كووپە مەيە لە سەر زەوى دل پاكە لافاوى خەم و كەسەر كە دەورى لى داى مەيخانە: گەمينى نووجە، بەلەز بۆى راكە

مهی بیرهوهری چاخی جوانی خومه

هاوراز و گلهی روز و شهوانی خومه ئاله وه کوو چاوه کهم له دووری یاران تاله و بهلهزهت وه کوو ژیانی خومه

مردووی بهره مهیخانه روحی تیدایه ئه و بونی له مهی دی نهفهسی عیسایه دهرخونه که دهخریته سهری کووپهی مهی تاجی سهری سهد کاوس و جهم هیژایه

مه یگیر و ه ره ده س مه گیره و ه مه ی بینه مه ی ژینه له ناو له ش و له ره گدا خوینه کی دیتی شتیک له ئاگر و ئاویشه ؟ مه ی ئاوی ژیانی مه یه ، خه م سووتینه

خولی لهشه کهم به تایبه تی خرکه نه و ه مهی لی بده ن و باشی ته پ و بپ که نه و ه خشتیکی بپیژن لهمه ، به لکوو جاریک مهیخانه که لینیکی به من پ که نه و ه

چیته له گه ل ئه م جیهانه که و توویه مله ؟ بایی ، که ده لین به خته وه ره و جینگه زله ؟ که م پال ده وه ، ره شمالی له شت تیک ده ته پی ئه ستونده کی کرمؤله په ت و سنگی شله

رامان و کزی بهسه ، وهره مهی تیکه و هبزانه ههموو کاری جیهانت ریکه خوّت دانی له سهر پهلکه گولینک ئاونگی مهرگت به گزنگیکه ، تهمهن تاویکه

لهم خانه دوو دهرگانه که پیت تی ناوه هاتووی به پهله و دهچیه دهری لهو لاوه ژینت به خهفهت بارییه مهرگیش سهربار پیت وایه نهدوراوی؟ خهیالت خاوه

بش بووبی وه فا ، ئیسته وه جاخی کویره کی راسته له وانی دیوته ؟ یه ک بژمیره هه ر کووپه مه یه هه والی دلیاکه و به س بی فیله، مه ترسه! خوتی پی بسپیره

مهیخانه ده گه ل ههمد ل و ههمده م خوشه ده م بو ده م و دهستی به ری بو مه م خوشه زگ کوو په نییه ، له مهی جمهی بی ده م و ژه م بو لهمپهری خهم ، ده م ده م و کهم کهم خوشه

دۆستىكى بەراستى خەمرەويىنمانە ، مەيە ئىتر ھەموو دۆستايەتى دنيا گەمەيە چاخی گول و یاریکی گولندام و مهیهک رابویری به دل دهمیک ، ژیان ههر ئهمهیه

حهیفم له دلی دی که بهبی سووتمانه دلداری تیا نه کردووه هیللانه همر روژی که بی دلبهر و بی دلداری بی نرخه پر و پووچه زیانی ژیانه

پشکووتووه گول ، چ دیمهنی شهنگی ههیه مهیگیر و هره بوم تیکه ، دلم ژهنگی ههیه بهس بوم بلی چیروکی بهههشت و هوری خیو و جنه ، رهنگی نیه ههر دهنگی ههیه

وا جیزنی بهراته و شهوی روزی دانه سهرکاری خودا گهرمی گهز و پیوانه مهیگیر بهشی من وهرگره خوم سهرخوشم تا روزی مهرگ جیگهمه ئهم مهیخانه

پیرم و ئهوه ته ی لهبیرمه ، ژینم تاله ههر خوزگه به پاره و ، گله یی لهم ساله لهمنت کهوی مردن ده یه ویم ، های مه یگیر دواکوچه ده فریام خه دوامین پیاله!